

Can Dunyó

Lliçà d'Amunt

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Camí de Can Montcau, prop de les masies Orlau i Montcau.
Emplaçament Barri de Can Montcau

Coordenades:

Latitud: 41.59963
Longitud: 2.24861
UTM Est (X): 437383
UTM Nord (Y): 4605598

Classificació

Número de fitxa 08107 - 19
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Popular
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística de Lliçà d'Amunt. 2014. Fitxa A-19.
Data aprovació: dj., 18/12/2014 - 12:00
Número inventari IPA 45973
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Lliçà d'Amunt
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dt., 11/06/2024 - 09:09

Descripció

Masia de planta rectangular, de planta baixa i pis, amb teulada a dos vessants, amb diversos cossos afegits als dos costats.

Al cos central, a la planta baixa, hi ha el portal d'entrada adovellat situat al centre (la part superior està oculta per una parra). A la dreta, hi ha una finestra (tampoc gens visible).

A la planta pis hi ha dues finestres, cadascuna amb llinda recta, i situades al mateix eix vertical que el portal d'entrada i la finestra de la planta baixa.

Els murs són arrebossats i el ràfec és de ceràmica d'una filada i la teulada és a dues aigües, amb teula àrab.

A l'interior hi ha l'entrada que fa de distribuïdor amb la cuina, el menjador, les quadres i l'escala amb un espiell, per accedir al primer pis on hi ha les habitacions.

A l'esquerra de la masia hi ha un cos sobresortint, en sentit perpendicular, amb coberta a doble vessant, amb una xemeneia amb grans obertures de ventilació. Hom creu que aquesta part i el forn de la cuina eren les més antigues de la masia. En aquest cos destaca una obertura situada a migdia i realitzada amb quatre lloses de pedra tosca, amb reixa de forja i una altra a ponent, més petita, emmarcada per quatre grans blocs de pedra que aboca llum a la sala del forn.

La masia també va ser ampliada al cantó dret. Es tracta d'un cos rectangular, de planta baixa i pis, amb teulada a doble vessant, amb una alçada superior a la masia original.

A l'est de la masia es va edificar un estable per guardar el bestiar, construït l'any 1935 tal com consta un escut gravat a la façana i envoltat per unes cintes enllaçades.

Història

Les primeres referències de la família Dunyó a Lliçà d'Amunt daten de l'any 1349, al segle XIV, quan Bernat Dunyó va establir una concòrdia amb Jaume Puig i Pere Fonolleda. Posteriorment, Bernat i Guillem Dunyó, pare i fill, van signar una àpoca dotal a Jaume Puig. En el fogatge de 1553 surt esmentat Bartomeu Dunyó. L'any 1653 Isidre Dunyó va aparèixer mort a casa seva, segurament a causa de l'epidèmia de pesta. Aquesta va ser la darrera referència als Dunyó.

La masia podria estar datada del segle XVII per les seves característiques. Can Dunyó va convertir-se en una propietat de la família Puig de Samalús i esdevingué en una masoveria.

Actualment, és una explotació agrícola.

Bibliografia

Ajuntament de Lliçà d'Amunt. Pla d'Ordenació Urbanística de Lliçà d'Amunt. 2014.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

CANTARELL AIXENDRI, Cinta; CIURANS VINYETA, Xavier (2002). “Can Dunyó, Ca l’Orlau, Can Montcau” a DANTÍ, Jaume. *Les arrels dels nostre poble. Itineraris pel patrimoni de Lliçà d’Amunt*. Ajuntament de Lliçà d’Amunt.

GARCIA-PEY, Enric (2010). *Recull Onomàstic de Lliçà d’Amunt. Els noms de casa, de lloc i de persona*. Ajuntament de Lliçà d’Amunt i Grup L’Abans, p. 73-74.

